

Overweging zondag 25 augustus 2019 – ‘Ik ken uw werken’

Jaar C, 21^e zondag door het jaar

Jesaja 66,18-21 / Hebreëën 12,5-7.11-13 / Lucas 13,22-30

We leven in een tijd van overvloed. We kunnen onbeperkt kiezen en daarmee al onze behoeften bevredigen. We hebben toegang tot alle informatie die er in de wereld beschikbaar is, hebben een overvloed aan eten, kunnen gaan en staan waar we willen, hebben overal een mening over. Onze wereld is groot. Wij geloven dat *wij* bepalen wat wij met ons leven kunnen doen, wat wij van de wereld nodig hebben. Wij geloven dat wij overal *recht* op hebben.

Maar wat is recht?

Die grenzeloosheid die wij in deze wereld, in deze tijd, kennen en die gerichtheid op ons eigen geluk, op ons eigen welzijn, doet ons en anderen te kort. Er wordt aan ons getrokken, continu een beroep op ons gedaan, iedereen weet wat het beste voor ons is en we willen met alles meedoen, overal gelukkig van worden. En in plaats van gelukkig worden wij massaal ongelukkig.

Maar wat is geluk?

En daar is Jezus. Hij spreekt van een andere gerichtheid, een ander geluk, een ander recht. Hij vraagt ons: het gaat er niet om dat wij bepalen wat wij van de wereld nodig hebben, maar als je voor Mij kiest, wordt de vraag: wat heeft de wereld van mij nodig? Hoe maken wij de wereld tot een betere plek? Omdat de wereld er niet voor mij is, maar omdat ik er voor de wereld ben. Omdat God er niet alleen voor mij is, maar voor iedereen. Kiezen voor Jezus is grenzen stellen aan die grenzeloosheid.

Want een grote valkuil is dat wij onszelf ipv God belangrijk gaan vinden: als ik iemand ben die zich inzet voor een betere wereld, dan ben ik een goed mens. Dan vinden anderen mij een goed mens. Dan krijg ik aandacht. Dan voel ik mij beter. Dan word ik op een voetstuk gezet en dan laat ik mij op een voetstuk zetten. Maar als ik op een voetstuk sta, staat iemand anders onder mij. En kan ik er onbarmhartig van af vallen.

De eersten zullen de laatsten zijn.

Het is niet in ons eigen belang dat wij goed moeten doen, maar in ieders belang. In Gods ogen zijn wij immers allemaal gelijk. Niemand is verheven boven een ander. Dus laten wij van onze voetstukken afstappen of van het gevoel dat wij recht hebben op dat voetstuk. Geluk wordt op een andere manier verdiend.

Dat vergt keuzes: telkens weer. Bij alles wat wij doen. Overal kunnen wij de vraag aan onszelf stellen: doe ik iets omdat ik er iets voor terug wil krijgen of doe ik het echt voor de ander? Hoe belangeloos kunnen en willen wij zijn? Hoe grootmoedig, hoe gul, hoe onzelfzuchtig?

Jezus dwingt ons te kiezen voor wat er werkelijk toe doet. In deze onmetelijke wereld waarin alles te koop is en wij onszelf allemaal zo belangrijk vinden, vraagt Jezus ons om voor Hém te kiezen, voor Zíjn weg.

Luisteren wij wel echt naar zijn boodschap? Committeren wij ons wel aan zijn boodschap? Durven wij ons wel echt aan Hem te verbinden? Geloven we wel wat Hij zegt? En doen we daarvoor wel echt ons best?

Niet door als een Marta te rennen en te vliegen en hard te werken en beschuldigend naar anderen te wijzen die dat even niet doen. Niet door als calvinisten te hopen op een plekje in de hemel als we maar hard werken.

Die overtuigingen moeten we loslaten, en de verwachting die wij hebben van God. Zonder die overtuigingen en verwachtingen zijn we vrij om te doen wat God van ons vraagt en gaat ons hart open: dan is er ruimte om te luisteren naar elkaar en te doen wat er van ons gevraagd wordt. Het zijn niet de grote daden, maar de oprechte daden, hoe klein ook, die tellen. God heeft immers een voorkeur voor de kleinen, voor de armen.

God vraagt ons dat wij goed bij onszelf moeten blijven. Gericht zijn op God betekent dat wij leven en doen en kiezen in het besef dat er van ons *allemaal* gehouden wordt en dat niemand méér recht heeft op geluk dan een ander. Dat wij ons niet in een slachtofferrol moeten laten dwingen en ons nergens op voor moeten laten staan, maar dat wij in onze kleinheid groot kunnen zijn. Dat wij solidair zijn met elkaar en nederig, maar niet onderdanig, aanvaarden wat op onze weg komt.

Jezus wil dat we sterke, vurige mensen zijn! Jezus wil mensen genezen, dat wij elkaar genezen. Hij verwijst naar zijn weg naar Jeruzalem, waar het kruis op hem wacht en Hij verwijst naar zijn opstanding! Willen wij *die* weg met hem mee gaan? Jezus volgen kost moeite en lef. Durven wij door *die* nauwe deur?

Het is niet voldoende om alleen maar aan te horen hoe Jezus ons toespreekt. Hij vraagt ons om ons hart te openen, om óp te staan, opstandig te zijn tegen onrecht, mensen overeind te helpen die neergeslagen zijn. God wil mensen waar pit in zit. Wij zijn het zout der aarde! Als wij echt de intentie hebben om Jezus in ons leven te integreren, kunnen wij werken aan een betere wereld. Ieder met zijn eigen talenten en zijn eigen beperkingen.

Dat betekent ook dat we tegenstand zullen ontmoeten – in mensen, in verlies van verwachtingen, aanzien of gezondheid. Als we kiezen voor Jezus, dan valt alle applaus voor onszelf weg. Als we kiezen voor Jezus, zijn wij het niet zelf die er beter van worden als we goed doen, maar gaat het om de ander. Dan zijn keuzes beperkt en wordt de wereld een stuk kleiner, maar ook een stuk overzichtelijker. Een stuk beter!

Jezus roept in het hele Lucasevangelie op tot inkeer en trouw aan zijn woorden. Hij benadrukt echter ook dat God ons steeds nieuwe kansen geeft en dat bidden helpt. Voor God *zijn* wij al speciaal. Uitverkoren. Wat wij doen is niet tevergeefs. Alle onze kleine handelingen, mits ze oprecht zijn en zonder eigenbelang, kunnen leiden tot die grote belofte van God: zijn Koninkrijk van Vrede. Die ons allemaal doordeseemt.

De Heilige Geest is daarbij onze helper en we mogen vertrouwen op God, onze barmhartige Vader, dat Hij ons zal vergeven voor alle keren dat we struikelen. Als we maar blijven opstaan en op Gods goedheid vertrouwen en telkens opnieuw beginnen met een oprecht hart. Dan kunnen de laatsten zomaar de eersten zijn!

Amen.